

Lectorium rosicrucianum
Meunarodna škola zlatnog ružina križa

Pojmovnik

esto korišteni pojmovi u našoj literaturi

Atom iskre Duha: vidjeti pojam ruža srca.

Aursko biće: ini sveukupnost snaga, vrijednosti i vezanosti koji su rezultat života različitih osobnosti u polju očitovanja. Sve te snage, vrijednosti i veze skupa tvore svjetla, zvijezde mikrokozmičkoga firmamenta. Ta su svjetla magnetske žarišne točke, i u skladu sa svojom vrstom određuju djelotvornosti magnetskoga duhovnog polja, dakle vrst snaga i materija koje ono privlači iz atmosfere u mikrokozmički sustav, dakle i u osobnost. Vrst tih svjetala u skladu je, dakle, s osobnošću. Suštinska promjena osobnosti mora uzrokovati i bitnu promjenu firmamenta, a to je moguće jedino samožrtvom ja-bića, posvemašnjim slamanjem jastva.

Autades: snaga s lavljom glavom, nesveta volja dijalektičkoga ovjeka; također nesveti nagoni ja-ovjeka u općenitomu smislu. Ime je uzeto iz evanđelja Pistis Sofija, koje se pripisuje Valentinu.

Demon: doslovno "prirodna snaga". Ako se ovjek poveže s takvim snagama, ako u dobrovoljnoj poslušnosti ispunjava volju Oca, one se očituju na putu njegova božanskoga preobražaja kao moćni pomagači. U suprotnomu, ovjek ih doživljava kao neprijateljska djelovanja, kao osvetničke demone, snage sudbine. One tada odgovaraju karmičkim posljedicama koje određuju ovjekovu sudbinu na putu iskustava.

I prirodni se eoni – prizvani slijepim prirodnim životom paloga ovjeka – označavaju kao demoni, ali tada izričito u negativnomu smislu.

Dijalektika: naše današnje životno polje u komu se sve očituje samo u suprotnostima. Dan i noć, svjetlo i tama, radost i bol, mladost i starost, dobro i zlo, život i smrt itd. nerazdvojivo su povezani. Jedno neizbježno slijedi drugo i tako jedno proizvodi drugo. Prema tomu temeljnomu zakonu, sve je u našem polju postojanja potčinjeno neprekidnoj promjeni i raspadanju, nastajanju, cvjetanju i propadanju. Zbog toga je zakona naše polje postojanja područje konačnosti, bola, patnje, propadanja, bolesti i smrti. S druge strane, promatrano s višega stajališta, zakon dijalektike jest zakon božanske milosti. Stalno slamanje i obnova sprječavaju konačnu kristalizaciju ljudi, dakle konačnu propast. Na taj im se način uvijek iznova daruje nova mogućnost očitovanja i nova prilika za spoznaju cilja njihova postojanja, prilika za prepoznavanje i stupanje na put povratka transfiguracijom, ponovnim rođenjem iz vode i Duha.

Dišno polje: izravno polje snage koje osobnosti omogućuje život. To je polje koje povezuje aursko biće s osobnošću i u potpunosti je s njome u skladu, privlači i odbijajuć snage i stvari

neophodne za život i održanje osobnosti.

Duhovna škola: misterijska škola Kristovih hijerofanata (vidjeti Univerzalno bratstvo).

Duhovna duša: a) Cilj je endure, puta u?eništva gnosti?ke Duhovne škole probuditi besmrtnu dušu iz latentnoga stanja. ?im se duša probudi iz svoga smrtnog sna, uspostavlja se ponovno veza s univerzalnim Duhom, s Bogom. Ta obnova veze izme?u Duha i duše, izme?u Boga i ?ovjeka, dokazuje se u veli?anstvenom uskrsnu?u Drugoga, povratku istinskoga ?ovjeka O?evoju ku?i. Duša koja smije proslaviti tu vezu, to sjedinjavanje s Pymanderom egipatske pragnoze, jest duhovna duša. To je jedinstvo Oziris (Duh) – Izis (duša), Krist – Isus, Otac – sin, alkemijsko vjen?anje Christiana Rosenkreuzera starih rosenkreuzera, vjen?anje nebeskoga mladoženje s njegovom nebeskom nevjestom.

b) Svetište srca dijalekti?koga ?ovjeka, potpuno o?iš?eno od svih prirodno?enih utjecaja i odgovaraju?ih djelovanja, koje vibrira u skladu s atomom iskre Duha. Samo u takvom, o?iš?enom srcu može se dogoditi susret s Bogom, pimandersko osvješ?ivanje.

Endura: put slamanja jastva, put posljednje smrti predajom ja Drugomu, besmrtnomu ?ovjeku, Kristu u nama. To je put ?ovjeka Ivana koji “poravnava putove za svoga Gospoda”. Prakti?no to je ispunjenje rije?i: “On” – nebeski Drugi – “mora rasti, a ja se moram smanjivati”: Ja moram nestati da bi nebeski Drugi u meni živio. Put endure klasi?ni je put svih vremena. Na tomu putu pali ?ovjek može u vatri pro?iš?avanja i potpunoga životnog obrata nestati u svom istinskom besmrtnomu bi?u i vratiti se ocu. Put ljudi svijetom dijalektike jest život za smrt. Endura je dobrovoljno umiranje za život: “Tko svoj život izgubi mene radi, taj ?e ga na?i.”

Gnoza: a) Dah Božji, Logos, izvor svih stvari, o?ituje se kao Duh, ljubav, svjetlo, snaga i univerzalna mudrost.

b) Univerzalno bratstvo kao nositelj i o?itovanje Kristova polja zra?enja.

c) Živo znanje, koje je od Boga i u komu dobiva udio onaj koji ponovnim duševnim ro?enjem u svjetlosnomu božanskom ro?enju stupa u pimandersko stanje svijesti.

Gnoza, petostruka, univerzalna: zajedni?ki pojam za pet razvojnih faza u kojima se o?ituje put u?enika prema životu:

1. osloboditeljski uvid
2. ?ežnja za spasom
3. samopredaja
4. novo životno držanje
5. uskrsnu?e u novomu životnomu polju.

Grupno jedinstvo: grupno jedinstvo koje Duhovna škola poti?e nije vanjsko jedinstvo, uslijed zajedni?kog pripadništva, nego unutarnje jedinstvo rastu?ega novog duševnoga života u gnozi, koje se o?ituje u novomu životnom držanju, u skladu s duhom Govora na gori.

Hermesova pragnoza: ukazuje da svaka istinska gnostička znanost u današnjemu razdoblju ovjesta proizlazi iz praizvora egipatske gnoze – svekoliki gnostički rad izbavljenja ima svoje korijene u iskonskomu znanju da je izbavljenje ljudi moguće jedino uskrsnućem hermetika ili ovjeka-Merkura, istinskoga božanskog ovjeka koji živi iz svijesti prosvijetljene u Bogu. Na taj prvobitni temelj svega izbaviteljskoga rada ukazuje i rečenica iz evanđelja. “Iz Egipta sam pozvao svoga sina”.

Hijerofanti: vidjeti Univerzalno bratstvo.

Isusovo sjeme: oznaka za atom iskre Duha (vidjeti ruža srca) u Fami Fraternitatis Roseae Crucis, klasičnom testamentu rosenkreuzera.

Kotačanja i umiranja: ponavljani proces račanja, života i smrti osobnosti, u skladu sa zakonom dijalektike, u komu uvijek iznova slijedi oživljavanje mikrokozmosa roćenjem nove osobnosti.

Kozmički vladari (kozmostratori): sedam moćnih prirodnih bića, označenih i kao bogovi, usko povezanih s porijeklom stvaranja, koja upravljaju temeljnim kozmičkim zakonima. Zajedno tvore Sedmoduha sveoćitovanja. U knjizi Pymander nazivaju se upraviteljima (stihovi 26, 33, 36 itd.).

Kraljevstvo, novo gnostičko: gnostičko astralno polje, izgraćeno od ovjstih astralnih supstancija poćetka, i to zajedničkim radom mladoga Gnostičkoga bratstva i Univerzalnoga gnostičkoga lanca, kojega je ono najmlaći ćlanak. Njegovo djelovanje u dva svijeta (u polju uskrsnuća šestoga kozmičkoga područja i u našem sedmom kozmičkom području) – sve dok traje vrijeme žetve – omogućuje ljudima koji tragaju za izbavljenjem da preko živoga tijela mlade gnoze stupe u polje uskrsnuća. Živo tijelo tvori dakle privremeni most između dvaju područja. Novo gnostičko područje utjelovljuje sve snage potrebne ućeniku da prijeće taj most prema životu.

Lanac, univerzalni: vidjeti Univerzalno bratstvo.

Lipika: aurski firmament, sveukupnost ćulnih središta, središta i žarišta snaga u kojima je usidrena cjelokupna ovjekova karma. Zemaljsko, smrtno biće projekcija je toga firmamenta koji u potpunosti odrećuje njegove mogućnosti, ogranićenja i njegovu vrst. Lipika predoćava sav teret grijeha paloga mikrokozmosa.

Materijalna sfera i zrcalna sfera: dvije strane postojanja u dijalektičkomu prirodnom poretku. Materijalna je sfera područje u kojemu živimo u našem materijalnomu životu. Zrcalna je sfera područje u kojemu se, između ostaloga, odvija proces nakon smrti i ponovne reinkarnacije. Pored paklene sfere, ona se sastoji i od ovjstilišta (sfere proćišćavanja) i sfere koja se u prirodnoj religiji i okultizmu oznaćava kao nebo ili vjećni život. Ta nebeska sfera i život u njoj baš su kao i život u materijalnoj sferi podložni konaćnosti i prolaznosti. Zrcalna sfera samo je privremena postaja mrtvih i ne znaći da tu umrla osobnost dobiva novi život, jer nema nastavka postojanja ćetverostruke osobnosti. Samo najdublja jezgra svijesti, blijesak Duha ili dijalektička iskra, biva privremeno pohranjena u aursko biće i tvori osnovu svijesti nove osobnosti, koja se gradi zajedničkim djelovanjem aurskoga bića i majćinih snaga.

Mikrokozmos: ?ovjek kao minutus mundus, kao mali svijet, tvori cjelinu – kuglasti životni sustav u kojemu iznutra prema van razlikujemo: osobnost, aursko bi?e, sedmostruko magnetsko duhovno polje. Stvarni ?ovjek jest mikrokozmos. Ono što se u svijetu podrazumijeva pod pojmom ?ovjek samo je ošte?ena osobnost degeneriranoga mikrokozmosa. Današnja svijest jest svijest osobnosti i stoga je svjesna samo polja postojanja komu pripada. Prirodni je ?ovjek u materiji ro?eni ?ovjek, pot?injen zakonu dijalektikoga prirodnog reda.

Parfaits (savršeni): “dobri ljudi” u katara što su uistinu imali ponovno ro?enu dušu koja je našla svoga Pymandera.

Pistis Sofija: a) gnosti?ko evan?elje iz 2. stolje?a, koje se pripisuje Valentinu i koje je sa?uvano neoskrvnto. Ono objavljuje put izbavljenja u Kristu, dojmljivom ?isto?om opisuje put transmutacije i transfiguracije sa svim pojedinostima,
b) istinski u?enik koji ustrajava do kona?noga postignu?a.

Praatom: vidjeti pojam ruža srca.

Ruža srca: misti?na oznaka za atom iskre Duha (poznat i kao praatom ili Kristov atom), koji korespondira približno s najvišom to?kom desne sr?ane komore, matemati?kim središtem mikrokozmosa, zakr?ljali je ostatak božanskoga života. Ruža srca ili Isusova sjemenka ili ?udesni dragulj u lotosovu cvijetu sjeme je novoga mikrokozmosa, božansko sjeme, koje je poput obe?anja milosti sa?uvano u palomu ?ovjeku, kako bi jednom došao trenutak da se sjeti svoga porijekla i ispuni ?ežnjom za O?evim domom. Tada nastaje mogu?nost da svjetlo duhovnoga sunca, svjetlo Gnoze, probudi usnuli ružin pupoljak i pozitivnom reakcijom i trajnim usmjerenjem u?enika otpo?ne proces njegove regeneracije u skladu s božanskim planom spasenja.

Ružu pri?vrstiti na križ: faza u?eništva u kojoj u?enik, vo?en jasnim uvidom i iskrenom ?ežnjom za spasom pušta da propadne ja-?ovjek, njegovo materijalno ro?eno postojanje i to “dnevnim umiranjem”, kako bi bogo?ovjek, pimanderski ?ovjek mogao u njemu uskrsnuti.

Samopredaja: vidjeti Gnoza, petostruka, univerzalna.

Univerzalno bratstvo: božanska hijerarhija nepokretnoga kraljevstva koja tvori univerzalno tijelo Gospodovo. Ozna?uje se i mnogim drugim imenima, kao: nevidljiva Kristova crkva, Kristova hijerarhija, Gnosti?ki univerzalni lanac, Gnoza. U pružanju pomo?i palomu ?ovje?anstvu pojavljuje se, izme?u ostaloga, i kao Bratstvo Šambale, Škola misterija Kristovih hijerofanata ili hijerofanti Duhovne škole te kao mlado gnosti?ko Bratstvo.

Univerzalno u?enje: nije “u?enje” u uobi?ajenom smislu rije?i i ne može se na?i u knjigama. U najdubljoj biti to je živa božanska stvarnost u kojoj za to oplemenjena svijest može ?itati i u?iti razumjeti Stvoriteljevu svemudrost.

Vrata Betlehema: oznaka za stanje srca u?enika koji u istinskoj ?ežnji za spasom posve mijenja svoj život. Takav ?ovjek otvara srce gnosti?komu svjetlu i priprema "staju" – izopa?eno i ne?isto srce – za ro?enje unutarnjega bi?a Krista. Tako je Betlehem u istinskom u?eniku po?etak iskonskoga bi?a, koje svoj veli?anstveni kraj nalazi na Golgoti, mjestu pogubljenja, i to uskrsnu?em istinskoga Božjeg sina u mikrokozmosu.